

کوله‌پشتی‌های پر از هیچ

سعید بدیعی، معاون دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی، به عنوان یک پدر، نگران فرزند خود و همه کودکان و نوجوانانی است که کوله‌های پر از کتاب‌های کمک‌درسی را هر روز و هر روز، به دوش می‌کشند بدون آنکه بهره‌ای لازم را از آن‌ها ببرند. کتاب‌هایی که اغلب مطالب را از روی کتاب درسی یا از روی هم رونویسی می‌کنند و با روش‌های کهنه‌ای مانند پرسش - پاسخ و بدون تازگی یا خلاقیتی چندباره و چند باره به دانش‌آموزان تحویل می‌دهند.

که بر سر فرزندان ما و طبیعت می‌آید، بیش از این است. اگر با یک حساب ساده سرانگشتی، کتاب‌های کمک‌درسی تولید شده را، که اغلب آن‌ها شبیه به هم هستند و بیشترشان چیزی به داشته‌های دانش‌آموز اضافه نمی‌کنند، حساب کنیم، درمی‌یابیم که چه آسیبی به طبیعت وارد می‌کنیم.

آمار واردات کاغذ در کشور ما چندین برابر کشورهای دیگر است، اما آمار مطالعه در کشور، نشان‌دهنده میزان پایین سرانه مطالعه است؛ پس نتیجه می‌گیریم که آمار بالای چاپ کتاب‌های کمک‌درسی، فقط منجر به پر کردن جیب سودجویان و فرصت‌طلبانی می‌شود که خرج تبلیغات رسانه‌ای هر کدام از آن‌ها در سال به ده‌ها میلیارد تومان بالغ می‌شود.

مشکل کجاست؟ کنکور، کتاب‌های درسی، معلمان، والدین یا دانش‌آموزان؟

به نظر می‌رسد همه مقصریم و به قول سهراب چشم‌ها را باید شست و جور دیگر باید دید.

چندسالی است وقتی به فرزندم و دیگر هم‌مدرسه‌ای‌هایش نگاه می‌کنم، به خاطر آنچه که بر سر آن‌ها آورده‌ایم، دلم می‌سوزد. هر روز صبح بچه‌هایی را در سرویس‌ها، اتوبوس‌ها و مترو می‌بینم که با دشواری کوله‌های پر و سنگینی را که ما بر دوششان گذاشته‌ایم، و می‌پنداریم IQ یا EQ و... آن‌ها را افزایش خواهیم داد، بر دوش می‌کشند.

بخشی از فضای کوله‌ها را کتاب‌های درسی و دفترهای مربوط و مقداری خوراکی گرفته است، اما حجم زیادی از آن هم در اشغال انواع کتاب‌های کمک‌درسی است؛ کتاب‌هایی که اگر به لحاظ حجم و وزن چند برابر کتاب‌های درسی نباشند، لاقط به لحاظ قیمت چندین برابر آن‌ها قیمت دارند. به لحاظ محتوا هم نه تنها اثربخشی مطلوبی ندارند، باعث خستگی و دلزدگی دانش‌آموز و از بین بردن خلاقیت و دیگر توانایی‌های خدادادی او می‌شوند.

این بلایی است که بر سر دانش‌آموزانمان می‌آوریم؛ اما بلایی